

[Pelle Voigt]

Jeg tror, at vi stille, fredeligt og udogmatisk skal prøve at sætte os ned og se på, om dette her ikke kan laves bedre.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det forslag, som Folketinget har til første behandling i dag vedrørende etableringen af en dansk international brigade, vil for alvor skabe en helt ny situation for det danske forsvar. Det er et forslag, som har meget vidtrækkende konsekvenser, og som man derfor ikke blot kan støtte, fordi mange forsøger at fremstille det som umiddelbart logisk efter omvæltningerne i det tidligere sikkerhedspolitiske billede, hvor der var to parter over for hinanden.

For Fremskridtspartiet er billedet meget mere nuanceret. Lad mig som udgangspunkt understrege, at Fremskridtspartiet har stærke ønsker om at bevare vores NATO-medlemskab, og at vi meget stærkt ønsker, at samarbejdet i NATO er intensivt med hensyn til at forsvare NATO-området.

Vores grundholdning er endvidere, at vi støtter fredsbevarende styrker på frivillighedens basis. Men forslaget om en international brigade bygger på en imperialistisk grundholdning og vil gøre det legitimt at gribe ind i vidt forskellige situationer overalt i verden. Og når det først er legitimt at gribe ind over for andre lande, er grundlaget for os at se lagt for at skabe konflikter, som er langt større end de konflikter, man griber ind i for at løse.

Dermed være ikke sagt, at der ikke undtagelsesvis kan opstå situationer og konflikter, hvor det kan være nødvendigt at gribe ind, specielt i situationer, hvor ét land angriber et andet, som situationen var i forbindelse med Golfkrigen. Men problemet med forslaget om en dansk international brigade er, at indgriben i andre landes affærer skal være reglen snarere end undtagelsen. Faren ved det er, at styrkerne vil kunne anvendes i et politisk magtspil, som vi tidligere har set det med amerikanske styrker.

Samtidig mener vi, at forslagets udvidede sikkerhedspolitiske mål er på kant med grundlovens § 81, som siger, at enhver våbenfør mand er forpligtet til med sin person at bidrage til fædrelandets forsvar. Forsvaret bygger på, som der meget kraftigt redegøres for i bemærkningerne, at demokratiseringsprocessen i Øst- og Centraleuropa samt Sovjetunionens

sammenbrud stiller Europa over for en lang række konkrete og potentielle konflikter. Derfor er der brug for bl.a. fredsskabende og dermed militære operationer.

For Fremskridtspartiet at se har der altid været regionale konflikter. Tidligere blev de ofte holdt i gang af USA og Sovjetunionen på hver sin side, og parterne blev på den måde forsynet med våben. Det er derfor på ingen måde nyt, at der er regionale konflikter i verden, hvor beklageligt det end er, men da der ikke tidligere for alvor er blevet argumenteret for en international dansk styrke, som kunne tage rundt på militære opgaver i hele verden, hænger det sikkert sammen med, at der eksisterede et fjendebillede, som alle kunne registrere. I dag er fjendebilledet rimeligvis nedbrudt, og militæret har i høj grad brug for at finde nogle nye opgaver.

Ser vi på, hvilke nye opgaver regeringen har tiltænkt det danske forsvar, de såkaldte udvidede sikkerhedspolitiske mål og værdier, ligger disse bl.a. i principperne om overholdelse af menneskerettigheder, udvikling af demokratiske styreformer samt bæredygtig social, økonomisk og økologisk udvikling. Disse begreber er så vidtgående, at de i praksis giver mulighed for dansk militær indgriben i snart sagt alle verdens lande. Det er faktisk kun i ganske få lande, at menneskerettighederne bliver fuldstændig overholdt.

Forsvarsministeren udtalte i går til Radioavisen, at vi med denne internationale brigade skal være parat til at forsvare et angreb på de værdier, som vi har opstillet for verdens udvikling. Jeg vil gerne have forsvarsministeren til at redegøre nærmere for indholdet af denne udtalelse, da den for mig at se indeholder en stærk imperialistisk tendens.

Fremskridtspartiet ønsker en langt snævrere afgrænsning af, hvad regeringen kunne beordre det danske forsvar til. For os at se vil der være et utal af konflikter i verden, som klart ligger uden for Danmarks naturlige sikkerhedspolitiske ansvar. Fremskridtspartiet ønsker således ikke at gøre det til reglen at bruge det danske forsvar til på denne imperialistiske vis at kunne gribe ind over for lande, som ikke opfylder eksempelvis vores normer for demokratiske styreformer.

Men hvor går regeringens grænse for indgriben egentlig? Hvis ikke vi allerede i dag kan få